

Liever luisteren dan lezen? Beluister onze podcastserie
CONTENTEMENT op lidwina.eu/straffe verhalen

Fotografie: Duizend Woorden

In gesprek met Kris Ooms

Kris Ooms (56) is directeur van Maatwerkbedrijf Lidwina. Voor hij in 2019 die functie aanvaardde, was hij directeur van Kringwinkel Zuiderkempen. Hij omschrijft zichzelf als een Kempenzoon die streeft naar rechtvaardigheid. In ons gesprek klinkt tussen de lijnen een grote liefde voor de natuur. Op de vraag naar zijn levensdoel zegt hij: 'We leven in een verandering van tijdperk, en ik wil daar positief aan bijdragen. Ik wil doen wat ik kan, met mijn mogelijkheden en beperkingen. De basis is proberen een goed mens te zijn. Elke dag de goeie dingen zien, ook doorheen de moeilijkheden. En vertrouwen op het goede in anderen, te zien wat ze wel kunnen.'

Auteur / Griet Bouwen, Zinspeling bvba

Kris

(directeur)

**Sterke mensen werken
aan Lidwina**

Op de vraag hoe hij de bestaansredenen van Lidwina zou omschrijven, antwoordt Kris Ooms zonder een zweem van twijfel in zijn stem. 'Wat we doen is één en ondeelbaar: mensen tot ontplooiing brengen door tewerkstelling'. In 2019 werd Kris directeur bij het Molse maatwerkbedrijf. Lidwina schept omkaderde jobs voor mensen die behoefte hebben aan een aangepast werktempo, heldere structuur en persoonlijke aandacht. Een hedendaagse missie en strategisch plan geven de organisatie toekomstperspectief. Op de tekentafel ligt het idee van een ambitieuze kansencampus voor Mol en omgeving. Wanneer het bedrijf over drie jaar haar zestig jarig bestaan viert, zal dat zijn met trots op wat is en met vertrouwen in de toekomst. Vanuit een positief mensbeeld dat vertrekt bij wat mensen wél kunnen. Intussen probeert Kris in zijn organisatie een goed mens te zijn.

Het is donderdagnamiddag half vijf, wanneer Kris en ik via het kleine scherm van gedachten wisselen. Om de haverklap draait zijn blik naar het raam en zwaait hij glimlachend naar collega's die na de werkdag huiswaarts keren. Dan kijkt hij weer in mijn richting en vervolgt. 'Mensen optillen, dat is wat hier nu nodig is.' De nieuwe missie en strategie is daar grotendeels op gestoeld. En nu krijgt die missie poten en oren door verhalen van de medewerkers zelf. 'Iedereen die hier werkt, moet beseffen dat we hier werken voor en dankzij de maatwerkers. Zonder hen, geen Lidwina. Door verhalen van medewerkers te vertellen in de organisatie en daarbuiten, onderstrepen we hoe belangrijk ze zijn. En leren we van wat zij belangrijk vinden.'

'Ik geloof in de maatschappelijke rol van Lidwina,' zegt Kris. 'Het draait hier om de mens. En om dat te kunnen doen, is er economisch resultaat nodig. Maar gras groeit niet door eraan te trekken. In 2024, wanneer we de zestigste verjaardag vieren van Lidwina, zullen we een vruchtbare bodem hebben gecreëerd. Daarop kan de toekomst groeien. En welke bomen en planten er zullen floreren, dat zien we dan wel.'

Vorbij de Assepoester-economie

De blik op de toekomst, de handen uit de mouwen vandaag: op die manier geeft Kris leiding aan het maatwerkbedrijf. 'De uitdaging is de voortdurende balans zoeken tussen die twee aspecten: economische stevigheid bewaren en warme aandacht koesteren', zegt Kris. Uit het eerste vloeit werkzekerheid en werkgelegenheid voort. De sociale dimensie is, en dat al 58 jaar, de laatste bestaansreden van het bedrijf. 'Dat is een voortdurende evenwichtsoefening. Dé uitdaging van de hele sociale economie trouwens.'

'Onze sector is een volwaardige economische speler die iets heel goed in de vingers heeft: het begeleiden van mensen met enige afstand tot de doorsnee arbeidsmarkt.'

Het heeft iets van dansen op een slappe koord: de economische realiteit mag niet ten koste gaan van de aandacht voor de mens en omgekeerd. Dat de sociale economie in het algemeen, en Lidwina in het bijzonder, deze evenwichtsdans min of meer beheerst, vertelt hoeveel talent, wijsheid en doorzettingsvermogen samenwerkt aan die maatschappelijke missie. Kris: 'Daarom moeten we stoppen met onszelf te behandelen als de Assepoester van de economie. Want dat zijn we hoegenaamd niet.'

Verweven met de regionale gemeenschap

Al bijna zes decennia is Lidwina een vaste waarde in de regio. In talloze families was er al wel iemand die bij Lidwina werkte. Maar het bedrijf mag niet aan de rand van de gemeenschap staan, zegt Kris. Lidwina wil met belangstelling kijken naar de behoeften in de regio en mee antwoorden verzinnen. 'Werkervaring bieden, daar zijn wij goed in. Dat kan ook een meerwaarde zijn voor langdurig zieken bijvoorbeeld. Voor mensen die herstellen van burn-out. Voor mensen die integreren in de samenleving.'

Kris zou graag zien dat Lidwina op termijn 90% van haar omzet kan realiseren in de regio. 'Want op die manier bouwen we de brug tussen ons bedrijf en de lokale gemeenschap. Hoe meer we lokaal samenwerken, hoe meer mensen zullen zien dat we een warm en sympathiek bedrijf zijn. Dan gaan de mensen zeggen: als het niet bestond, dan hadden we het moeten uitvinden.' Kris lacht. Sympathieke lijntjes leggen naar de buitenwereld, tof werk, op z'n lijf geschreven.

Kansencampus in de stelling

Met het project Kansencampus werpen Kris en zijn team hun visie ver vooruit in de tijd. Vier pijlers schragen de ambitie: tewerkstelling, persoonlijke ontwikkeling, inclusie en maatschappelijke meerwaarde. Over enkele jaren zal de eerste nieuwbouwer staan, is het plan klaar voor het nieuwe hoofdbouw en zijn tal van samenwerkingsverbanden gesmeed met lokale organisaties. 'Vroeger deed Lidwina bijvoorbeeld ook dagopvang van mensen met een beperking. Nu doen andere organisaties dat. Ik wil hen uitnodigen om mee te genieten van de nieuwe campus. Zodat hun mensen ook kunnen zeggen ik ga werken. Zelfs als dat vrijwillige arbeid of arbeidszorg is. En wie weet vindt dan af en toe iemand toch de weg naar economisch rendabeler maatwerk.'

Bovendien, zegt Kris, kan de samenwerking met andere organisaties een stevige meerwaarde zijn voor de medewerkers bij Lidwina. Want velen van hen worden ouder, hebben meer zorg nodig, staan voor de voorbereiding van hun pensioen. 'Door met meerdere organisaties samen te werken op de campus, kunnen we rond elke medewerker een web weven van mensen die dingen kunnen helpen opvangen.'

Verhalen maken zichtbaar en verbinden

Op aanmoediging van Kris begon het team van de personeelsdienst en de sociale dienst onlangs aan een reis naar verhalen van (maat)medewerkers. Een goed gesprek wordt een geschreven en verteld verhaal, breed gedeeld in de organisatie. De rijkdom, het doorleefde, het authentieke van die verhalen ontroert de directeur. 'In die verhalen zie ik trotse collega's. Trotse volwassen mensen met een eigen leven, voor wie werk belangrijk is. En lezen we hoe ook de stillere collega's een rijke levensvisie hebben.'

'Als je een organisatie als Lidwina de toelating ervoor geeft, dan kruipt die onder je vel. Het gaat uiteindelijk allemaal over liefde.'

De alleenheid, eigen aan een directeursrol, wordt wat milder door de verhalen van collega's. Voor een man die niets liever dan dicht bij de mensen is, is zo'n inkijk in de levens van de medewerkers een bijzonder moment van nabijheid. Kris: 'Alle verhalen spreken van volwaardige levens. Vol waardige levens, met de nadruk op die beide woorden. Ze dragen de missie. En vooral: ze dragen de diepe betekenis van Lidwina in de levens van onze collega's.'

(...)

Later die avond, een uurtje na ons gesprek, en tussen twee vergaderingen door, stuurt Kris me een sms-je. Kort, hartelijk, puntjes nog even op de i.

'De rode draad in de verhalen: sterke mensen!

Onze ambitie: niet werken voor Lidwina, wel werken aan Lidwina.'

Of hoe een wijs mens met weinig woorden een gevoelige snaar kan doen trillen.